

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolós szerkesztő és lapfajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár.

Szerk. szűtség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A vaskapu ünnepe.

Titáni munkát végzett a magyar nemzet ereje és intelligenciája.

Titáni munkát, melynek elvégzésére két ezer év hiába pazarolta el emberek és aranyak millióit, — titáni munkát, — melynek babérjáért hiába küzdöttek a római császárok vaskemény, marczona légiói is, a melynek elvégzésére hiába szövetkeztek Európa nagy nemzeteinek legjelesebb mérnökei, vízépítő technikusai.

A magyar nemzet elvégezte a munkát.

Ott ahol Traján és Hadrián római császárok véstek maguknak emléket a sziklaszoros óriás kőveibe és ahol a római munka és akaratérő nem boldogult a természet rengeteg őserije fölött — most már akadálytalanul rohan a Duna hulláma lefelé, s akadálytalanul járunk a leghatalmasabb gőzhajók is azon a nyílt úton, melyet a magyar technikusok vertek a Duna medrében, a sziklák, félelmes zuhatagok, fenyegető zátonyok egész sora között.

Eznek a munkának elvégzése volt minden idők nagy mérnökeinek legnagyobb ideálja. Vársárhelyi Pál és Széchenyi István gróf a század elején éveken át munkálkodtak e hatalmas feladaton. Ki is jelölték a módját: az egyetlen lehető módot, melylyel itt a természet alakulása fölött győzedelmeskedni kell — agitáltak, irtak, gyűjtöttek munkát és pénzt, de kárbavesztett minden, mert az akkori munkaerővel lehetetlen volt megközelíteni a víz alatt rejtőző félelmes szirteket, ezernyi évek hajósainak rémeit és ellenségeit.

A pénz, a mit beleöltek, elveszett, de az eszme, a munka magja megmaradt. Azok a tervek, melyek e század elején készültek, még a jelen kor technikusainak is irányadóul szolgáltak s ez alapon indult meg a további tervezgetés, a természet elleni nagy hadművelet kirajzolása papíron és számokban.

A munkához újabb lökést a berlini kongresszus adott, mely Magyarországot bírta meg a Vaskapu szabályozás keresztülvitelével, hogy a

Nyugat és Kelet kereskedelmére nézve óriási fontosságú nagy víziútát végre megnyissuk a hajó közlekedésnek.

Ez a megbízás ezentúl becsületbeli kötelességünké tette a munka elvégzését. Még csak a nagy koncepcziók és a merész kedvezményezés embere, meg az alkalom kellett hozzá.

A nagy koncepcziók és a merész kedvezményezés embere megjött a Gondviselés kegyelméből.

Ez az ember Baross Gábor volt!

És megjött a magyarok jó Istenének áldásából a jó alkalom is.

Ez az alkalom a millenium!

Ilyen kulturmunkával kell befejezni az ezer esztendő, hogy Európa népeit figyelmeztessük arra, hogy itt egy oly nemzet lakik, amelynek van elég ereje ahhoz is, a mit nem tudtak elvégezni sem a római legiok, sem két ezer év összes nemzedékei.

Baross kiadta a jelszót, s az ő erős kezében olyan rohamosan folyt a munka, hogy az országgyűlés megszavazta a 15 milliót, a miniszterium elkészítette a tervét egy év alatt s még az év őszén a nemzet nagy örömrivalgása és egész Európa figyelmé közt maga Baross Gábor nyomta meg azt a villamos-csengettyűgombot, mely az első, roppant sziklatömböt robbantotta ki a Duna mélyéből.

Baross sietett, talán érezte, hogy sietnie kell, mert kidőlt a munkában, s nem érhetette meg a végét a hatalmas nemzeti munkának.

Mi hála Istennek megértük!

Millió, meg millió métermázsára megy az a kötömeg, melyet a Duna mélyéből kirobbantottak, kizúztak földrengető kalapácsokkal, száz métermázsás vésőkkel. A Duna medre megtisztult; egész hegyeket hordtak el a helyükről s terelték másfelé, a hol ismét gátat építettek belőle a rohanó és mindent elpusztítani akaró vízáradat ellen.

A munkát azonban befejeztük. Megértük azt a hatalmas pillanatot amit a híres Mont-Blanc alagut építői éreztek és átéltek, mikor a

két felől egymásfelé haladó alagútban az utolsó szikla is ledőlt s a kétfelől összetalálkozó emberek örömben sirva borultak egymás kebelére.

Ilyen pillanat lehetett az, mikor a másfelé terelt Duna folyó hatalmas zilipjét felrobbantották s a rohanó hullámok mint valami bős hadsereg üvöltve tértek vissza régi, de immár megmélyített, kiszélesített és hajózhatókká lett medreikbe.

A magyar vízépítők esodaművet alkottak.

Tavaly a német császár hívta meg a világ nemzeteit, a kiel csatorna megnyitására s a világ egyik esodájának kiáltották ki azt a munkát, mely tisztán a német technika diadala. Mennyivel nehezebb volt a mi munkánk! Ott csak a puha anyaföldet kellett kotorni, amelyet a munkás láthatott, ásóval, csákánnyal megközelíthetett. Itt a hullámok alatt rejtőző, láthatatlan vaskemény sziklákat kellett lebontani és kihordani a Duna medréből. Az a munka ott Kiel-ben elkészült 40 év alatt, a miénkhez öt esztendő elég volt, s ma már mi hívjuk Európát a magyar vízépítők diadalünnepére.

Es nekünk még egy diadalunk van ebben.

A magyar nemzetre nézve beláthatatlan közgazdasági fontossággal bír ez a mű, mert a magyar nemzet a neki adott joguál fogva, a reá rótt kötelességnél és a becsülettel és diadallal elvégzett munkánál fogva uralkodik az Alduna legnagyobb hajózható vízi útján, mely a Nyugot kereskedelme a Kelet felé.

Nemzetközi egyezmények a Dunát szabad kereskedelmi úttá teszik mindenkire nézve, de a nemzetközi egyezmény a Vaskapú megnyitóját uralkodóvá teszi azon a folyamrészen, amelyet saját erejével, saját anyagi kockázatával és saját tudásának javával megnyitott a közlekedésnek, minden időkre.

A Vaskapun át minden idegen hajó vámot fizet a magyar nemzetnek s minden magyar hajó vám nélkül haladhat el a magyar árucikkkel. Es éppen ebben rejlik a közgazdasági diadal.

Ami idegen cikket visznek a sokkal ol

TÁRCZA.

Béni bácsi és a szerzője.

(Intimitások a Vigszínház új bohózatáról.)

A budapesti lapok színházi rovatában nagyon gyakran olvasok ilyeneket:

„A párisi Figaro írja, hogy Victorien Sardou új darabon dolgozik a Theatre Francais számára. A szenzációs drámák francia nagymestere ezúttal az ókorból merítette tárgyát, de erősen titkolja, hogy melyik lapját ütötte fel az ókori történelemnek. A darab címe is titok még.”

Vagy:

„A zseniális Risson, mint párisi lapokban olvassuk, a múlt héten fejezte be „Egy tucsat házasságtörés” című új bohózatát. A rendkívül mulatságos darabban tizenkét férj szerepel, a ki egytől egyig szarvakat kap. A darab, mely a jövő évadban fog az Ambigne-ben színre kerülni, tele van a legkacagatóbb helyzetekkel.”

Avagy:

„Couppé, a hirneves francia költő két hét óta azzal a gondolatokkal foglalkozik, hogy új darabot írjon. Tárnya még nincs, de a párisi Temps, jól értesült forrásból arról értesül, hogy a hirneves szerző a Bretagne-ba készül utazni, hogy ott tárgyat keressen magának. A darab különben öt felvonásos lírai színmű lesz és csengő jambusokban írva.”

Még tovább is folytathatnám ezeket a nagyon

tanulságos szemelvényeket a francia szerzőkről és megirandó darabjaikról, de beérem a már leírtakkal és csak a tanulságot akarom levonni belőlük. A tanulság pedig a következő: A budapesti lapok színházi rovatának vezetői a legnagyobb lelkiismeretességgel böngészik át napról napra a francia lapokat, s valóságos véteknek tartanak, ha nem tájékoztatnának bennünket a legapróbb részletek felől, hogy a francia színpad szerzői mit irtak, mit írnak, vagy mit fognak írni?

És a hazai szerzők? Ezek várhatnak míg darabjaik színpadra kerülnek s ha színpadra kerültek, akkor aztán a legtöbb esetben, alaposan lecseptetik őket!

Ez a különbség nálunk a francia és a hazai szerző közt.

Eszem ágában sincs állítani, hogy Herczeg Ferencz külömb drámairól Sardounál, s hogy Bereczik Árpád jobban meg tud kacagtatni bennünket a színházban Bissonnál. Sőt ellenkezőleg! Magam is azt tartom, hogy a dolovai nábob leánya ügyefogyott kis bakfis a Szókimondó asszonyosság-boz képest s a Csálj meg édesnek egyetlen jelenetében aligha nem több kacagató van, mint Bereczik Árpád összegyűjtött vigjátékaiban — de ez semmit nem változtat a fentebbi igazságon.

A hazai színpadi szerző valóságos mostoha gyermeke a sajtónak s nem igen áldoz rá több nyomdafestéket, mint a mennyit egy premiére kritika elfogyaszt, ellenben az idegen szerzők legapróbb dolgai felől a legalaposabban tájékoztatja a hazai közönséget, egészen addig a részletig, hogy pl. Mascagni milyen nyakkendőt visel, mikor komponál.

Ezekben a sorokban meg akarok próbálni ezen a téren egy kis ujjitást. Nem fogok ugyan elmenni a nyakkendő színének részletéig, de beszélni fogok önének egyet más Béni bácsiról és a szerzőjéről.

Utóvégre ha az idegen színpadi szerzőkről annyit mindent megírnak, egy hazai szerző is csak megérdemel talán egy rövidke tárczát. S már csak azért is megírom, mert hátha ezen a téren követőm akad s ezentúl valamivel több figyelemmel leszünk az iránt, a minőségre tán gyöngébb valamivel a külföldinél de a — miénk!

Talán méltóztatnak tudni, hogy Béni bácsi a Vig színház legelső eredeti újdonsága, a mely a napokban került bemutatásra a fővárosnak ebben a legszebb színházában, s hogy szerzője Beöthy László.

Minthogy a hazai szerzőnek, mint fentebb már megmondtam, feltétlenül kijár a sajtó részéről egy premiére kritika s minthogy felteszem önékről, hogy elolvassák a lapok premiére kritikáit, nem szándékozom Béni bácsit kritikailag felboncsolni s beérem azzal az egyszerű megjegyzéssel, hogy a „Siporka család becsületének az óre”, az eddigi négy előadása után tantiemekben nagyon szépen hajtott ifjú szerzőjének, a mi kritikái nyelven annyit jelent, hogy a darab tele házakat csinál.

Tele házakat pedig csak az a darab csinál, a mely a közönségnek tetszik.

Béni bácsi rövid egy év alatt tehát már a második sikere ennek a fiatal tehetségnek, a ki szerkesztőségbeli íróasztala mellől úgyszólván készen pattant ki a színpadra. Egyszerre tűnt fel a 3 Kázmárral a Nép

esőbb víziuton lefelé, az megvámolva jóval drágábban kerülhet az aldunai országokba, míg a magyar ipar gyármányai, a magyar föld terményei nagy kedvezményekben részesülnek s így olcsóbb áráikkal uralkodni fognak az aldunai piacokon.

Ez a mi jutalmunk a nagy nemzeti munkáért.

A jövő hónap végén világra szóló ünnepen adja át a magyar király a szabad Vaskapút a világforgalomnak. Vendégeink lesznek idegen uralkodók, a német császár, a román és szerb királyok, a nagy hatalmak követői, a magyar nemzet különösségei a nagy ünnepen s Orsova történelmi nevezetességű vidéke ismét egy nagy jelentőségű esemény színhelye lesz, melyet nemcsak a nemzet története fog diadalként följegyezni, hanem a világ krónikásai is.

És föl fogja jegyezni a krónika azoknak a magyar technikusoknak a nevét, a kik e titáni munkában a magyar nemzetnek szereztek diadalt, nagyobbát mint egy véres háboruban való diadal — mert ez a munka a békének munkája volt, a nemzetek érdekében.

Hála nekik, a kik a munkában közreműködtek. Hála a zseniális mérnököknek és hála az utolsó kőkotró, teherhordó munkásnak is, mert mindenikük munkája dicsőséget hozott nekünk, dicsőséget a magyar nemzetnek.

Es a mű hirdetni fogja erőnket, nemzeti intelligenciánkat és áldozatkészségünket s örök időkre áldása lesz a magyar iparnak és kereskedelemnek.

Úgy lesz, mert úgy akarjuk!

Gelléri Miksa.

Ős-Budavára.

Minden fénynek meg van a maga árnyéka.

Meg van az a fényes magyar milleniumnak is.

Terjed ez az árnyék az u. n. „Ős-Budavarából,” hol nap-nap után a legviszátetszőbb, a magyar nemzeti erkölcsöt mélyen sértő dolgok történnek.

Helyi lapársunk a Közművelődés alapos és helyén — bár későn — való megróvásában részelteti azt a közmegebotránkozást keltő alávaló kufárkodást, mely sehogyan sem illik egy oly dicső multa és dicső jelenű helyhez, mint Budavára, a mely hely a magyarnak egykor szent volt, hol dicső tetteinek itt raktározta el buzdító emlékeit.

De ne firtassuk tovább a gondolatot, adjuk át a szót a nemzeti erkölcsök fölött éber szemmel őrködő lapársunknak.

A cikkely szó szerinti ez:

„Ős-Budavára.

Ezzel a szóval kegyetlenül bántak a millenaris magyarok.

Eddig azt jelentette ez a szó nekünk, mit a családnak a tűzhely, a muzulmannak Mekka, mit a jámbor hívőnek az Isten oltára.

színházban s alig pár hónappal első sikere után, már egy második darabbal állott elő s első bemutatott eredeti szerzője lett a Vigszínháznak.

Pedig Beöthy László nincs több huszonhárom évesnél...

A múlt hétnak azon az estéjén, a melyen Pálmai Ilka Szép Helénát játszotta a budai színházban, a fából épült szellős műcsarnok előtt összeháldoztam a Béni bácsi fiatal szerzőjével.

Gratuláltam neki a sikeréhez.

Melegen megrázta a kezemet. A meleg kézszorításból kiérzett, hogy hazai szerző nem igen szokta meg az ilyesmit írótsárai részéről s annál mélyebb hálát érez az ilyen gratulációra. A kézszorítás közben eszembe jutott a Mascagni nyakkendője, s elgondoltam, hogy nem cselekedném egészen haszontalan dolgot, ha ott nyomban egy parázs kis interview-be ugratnám bele az én fiatal szerzőmet, a mely felderítene Béni bácsi megszületésének a homályát.

Utóvégre ha Sardou, Bisson meg a többi francia szerzőnek, még csak megirandó darabja annyira érdekel bennünket, talán csak érdekelhet az is, hogy mi egy eredeti bohózat megszületésének a története.

Megszólaltattam hát a Béni bácsi szerzőjét, a ki egy pár ügyesen alkalmazott keresztkérdés alatt, következőleg vallott:

— A Béni bácsi-t voltaképpen Sipulusznak kiteszöhitem. Valami francia könyvet olvasott, (a címére már nem emlékszem) s a szerkesztőségben erről a könyvről beszélt nekem, a melyben valami bolondos történet volt elmondva egy házasságról. Mialatt Sipulusz beszélt, eszembe

Története ott kezdődik, hol az ő magyaroké. Vagy még messzebb. Nevét a hun magyar mondanak daliás alakjától, Budától nyerte, ki bár szerencsétlen vala, nagy példa egy nemzet hősi mondáiban. Mikor a mai magyarok itt megtelepedtek, már történelmi hely volt. Akkori sorsáról keveset tud a hír. A legrégebb adatokat a vallás történelme jegyezte fel róla. 1046-ban szent Gellért vértől piroslik; 1156-ban Buda már prépostság és társas káptalan székhelye s királyi lak. És azután? Vedd elő a magyar történelmet! A monológok feldőlnek, Béla király új életre hívja hamvaiból. Nagy Lajos alatt fénylik, mint az emelkedő nap. Utána zavaros idők következnek, Buda is sokat szenved. 1457-ben Hunyadi László a budai szent György téren pallos alatt vérzik. Ezt a vágást megérezte a magyar, érzi most is, de nem adná sokért. Mátyás alatt falakkal erősbül és fejedelmi székhely. A királyi udvar fénye oda vonza a zászlós urakat és főpapokat. Tudósok, iskolák, könyvtárak, templomok emelkednek ki a földből s a magyar nagy lesz és nagyságának tüze helye Buda. 1541-ben elesik s vele esett a nemzet. Aztán, hogy 1686-ban feltámadt, vele együtt támadt fel a nemzet is. Láta a Rákóczy-kor viharait, láta 1849 és 1867-t. És minő nemzeti ünnepeket látott! Robert Károly koronáztatását 1309-ben, Mátyás esküvőjét Beatrixel, I. Ferenc József királylyá koronáztatását 1867-ben ki tudná rajzolni?

Nem hiába szent nekünk ez a szó: Ős-Budavára. Vallásunk, nemzetiségünk, régi dicsőségünk, sirva vigadásonk, történelmünk, mindentünk benne van. Benne szent István áldó jobb keze, a vallásos és hazafias magyarság legszentebb talizmánya.

Tisztelettel ejtsétek ki ezt a szót: Ős-Budavára! Most mi lett belőle? Szégyen.

Kiállították ezt a szót millenaris magyarok Budapestén. Megrakták nőművészekké avatott grisetekkel. The Trilby angol excentricus csapatokkal, Reale Tarantella Margeritákkal, Danse du Ventre-ekkel; megrakták közkivánatra nápolyi Karnevállal és Serpentinvirág konfettikkel. Hát jól van. Ha a híres magyar táncok nem Ős-Budavára való, táncolják a Danse du Ventre-t, vonuljanak fel a nőlovasok, de „ünnepélyt”, minő a szeptember 2-iki vala, közkivánatra ne rendezzenek.

Ugy történt, hogy előlment négy „hölggy”, utánuk diszkocsin egy tucat „hölggy” és e kocsi után egy „jeszuitának öltöztetett kajalábu zsidó gyerek keresztrel a kezei között.” Ezek után lovasok, énekesek, táncosok, dámák és hölgyek, kik a legszemérmetlenebbül öltöztetnek valának. A látványt tüntető tetszéssel fogadta a lipótvárosi bohéme.

És e merényletet történelem és erkölcs ellen senki meg nem akadályozta. Csúpan a harmadik körülménykor csavarta ki egy úri ember a zsidó gyermek kezéből a keresztet.

Mi volt Ős-Budavára és mivé lett. Oltár volt és aranyborjú lett, mely körül az igaz Istentől elpártolt millenaris magyarok örült táncot lejtettek.

Megbolondulnak egyesek, megbolondulnak nemzetek is. De oda nagy átalakulások, eszták viharai kel-

ötlött, hogy nem rossz bohózatthema lenne egy nászutra induló ifjú házaspárnak a története, a melyről időközben kistül, hogy a házassága valamelyes okból érvénytelen. ... A nászutas fiatal asszonykának lehetne például valakije, például egy nagy bátyja, a ki abban a hiszemben, hogy a fiatal pár házassága érvénytelen, mindenütt nyomában van az ifjú párnak, nehogy a család becsületén valami foltocska essék. ... Es ezzel megszületett Béni bácsi, a „Sziporka család becsületének őre.” A téma egy kicsit borsosnak ígérkezett, de eszembe jutott Bisson az ő Pont-Riquet-jével, meg a Valás utánál és Isten nevében neki fogtam a munkának.

-- Es mennyi idő alatt írta a darabot?

— Oh, nagyon rövidesen végeztem vele. Mindössze három hét alatt a szerkesztőségi munka szünetelése közben. Azt hiszem a gyors munka észre is vehető egy kisse a darabon, de hát fiatal vagyok még és ráérek még az átgondolt, jól megfontolt munkára. Az én koromban aztán még nem is lehetséges...

Ennyi volt az, a mit Béni bácsi szerzőjéből ki birtam srófolni. — Mellékesen megjegyzem, hogy honvédhuszárhadnagy uniformisban volt, mert éppen az napra behívták huszonnyolcnapos fegyvergyakorlatra. Ez az apró részlet is van talán olyan érdekes, mint Mascagni nyakkendőjének a színe.

Igen, Béni bácsi szerzője ez idő szerint a nyári hadgyakorlatokon izzad, míg a közönség jóízűeket mulat darabján a jól ventillált Vigszínháznak nyáron is hűvös nézőterén...

Márkus József

lenek. A francia forradalom fölindulásában lezuban a Bastille s az ősi nagyság minden alkotása porba hull; de hogy egy nemzet, éppen létezésének 1000 éves ünnepnapjain, midőn történetének, nemzeti kegyeletének nagy emlékeit kell új fénybe öltöztetnie, így lealacsonyítson egy imádságba való szót: az érthetetlen, az siratni való könnyelműség.

Emberek, hatalmasok! Krisztus urunk ostonnal ütötte ki a kufárokat a templomból. Fogjatok ti is köteleket és tisztítsátok meg Ős-Buda várát. Mert Ős-Budavára templom, hanem — az írással szólva — a millenaris magyarok, latrok barlangjává tették.

Városi közgyűlés.

Városunk képviselő testülete f. hó 10-én tartotta meg idejű rendes őszi közgyűlését. A szép számmal megjelent tagok teljes egyetértéssel tárgyalták le a napi rend 14 pontból álló tárgysorozatát.

Mindenek előtt felolvastatták a vármegye főispánjának a város diszlobogójának leküldetéséről szóló fenköl irályú leirata, mely ékes szavakkal emlékeztet meg a város közönségének azon áldozat készségéről, melyet a megyei diszbáuderium és diszlobogó költségeire megszavazott 500 frt. adózásával tanusított — egyszersmind leküldi a diszlobogót a képviselő testületnek leendő bemutatás végett. Hazafias lelkesedéssel éljenzte meg a közgyűlés a díszes és értékes lobogó bemutatását s egyuttal öremmel vétette azt a város vagyon leltárába fel.

— A rendes közgyűlés legfontosabb tárgya volt a város 1897 évi költségvetési előirányzata, melynek előterjesztésénél meglehetősen győződött meg a képviselőtestület, hogy a városi tanács a jövő évre előirányzott költségeknél a város anyagi viszonyaihoz mért takarékoságot tartotta szem előtt s óvakodott teljes odaadással a lakosságot felesleges kiadások kerülése által új pótdadó terheitől megmenteni, természetesen, hogy a város köztudomást terhei a kor haladásával kapcsolatos elkerülhetetlen kiadásai nélkülözhetetlenné tették a közpénztárnál mutatkozó 4923 frt. kiadás többlet fedezhetőse céljából a már évek óta fennálló 10% községi pótdadó jövőre való kivetését, mit a képviselőtestület belátva, — készséggel szavazta azt meg.

A közgyűlés nevezetesebb tárgyai voltak továbbá a városi vendéglő t. évi október 1-jétől kezdődő haszonbérlete, melyre nézve helybeli Löw Károly birtokos 1500 frtos ajánlatot tevén — a közgyűlés egyhangulag helyeselte a tanács e tárgyban elkövetett eljárását — annyival is inkább, mert a jelzett bérösszeg az eddiginél 400 frt. emelkedést mutat. — A m. kir. belügyminister urnak azon leiratát, hogy a törvényes kívánalmaknak meg nem felelő vágóhid a jelenben érvényes haszonbérlet lejártá után — kellően felépítés és felszereltség, — a közgyűlés tudomásul vette s annak idején a közvágóhidat megfelelően fogja be rendeztetni.

A városi iparos és kereskedői tanács iskola mult tanévi számadását és jövő évi költségvetését a képviselőtestület elfogadta s megállapította, egyszersmind meglehetősen fogadta Novák Ferenc kir. tan. polgármester azon jelentését, hogy a rendelkezés alatt álló jövedelem és segélyforrásokon felül mutatkozó 300 frt. jövő évi kiadási többlet fedezése iránt a vallás és közoktatásügyi m. kir. minister úrhoz segélyért folyamodott.

A városháznál a folyó évben eszközölt építkezések és javítások költségeit a közgyűlés utólagosan jóváhagyta.

Kénytelenül ugyan — de tudomásul vette a m. kir. belügyminister urnak azon határozatát, hogy a város közönsége által az avarudbányai katona elszállásolási 1% rovatat fizetése ellen beadott felebbezéssel elutasított s így az ennek megfelelő összeg — fizetendő lesz; azonban az összeg a város költségvetési összegeiből kitelvén — az nem fog külön rovatat kivetésből, hanem a közpénztárból fizettetni.

Nem vállalkozhatott az egyik tárgynál a képviselőtestület arra, hogy a megyei kir. tanfelügyelő óhajához képest a város a helybeli állami elemi iskolánál egy tanítónő fizetését a közpénztár terhére hordozza — már azon egyszerű, de legfontosabb oknál fogva sem, hogy — mint fennebb említve volt — az előirányzat szerint legszükségesebb költségek fedezhetőse végett is a közönség már 10% községi pótdóval van megróva s elvállalás esetén más pénzforrás hiányában új rovatat kivetése válnék szükségessé; de másrésről a polgármester jelentés szerint is — az állam a berendezett iskolánál — ha szükség mutatkozik — bizonyára felállítja s dotálja az új tanerőt, a mint ez minden állami intézetnél megvan.

Utolsóelőtti tárgy volt az új köztemetőről alkotott szabályrendelet belügyministerileg történt jóváhagyásáról

szóló jelentés, a mely szerint a szabályrendeletben felvett új temetők f. év november hó 1-én kezdve fognak hivatásuknak átadani, míg az illető régi temetők ugyan azon idővel beszünttetetnek.

— Végül általános, élénk helyesléssel fogadta közgyűlés a polgármester azon bejelentését, hogy a Bányaí Károly birtokos által megindított határágosítás ügyében a napokban megtartott tárgyalásnál ő a közönség nevében tiltakozását fejezte ki, mivel a tagosítás általánosságban a lakosság érdekében előnyöket nem ígér; örömmel vette közgyűlés ezt s egy szersmind jövőre is ily magatartás tanúsítására kérte fel a közönséget.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 szeptember 17.

— **Mátyás király szobrának** alapkövetéti ünnepe f. hó 30 án fog végbemenni Kolozsvárt, hova ez alkalomból báró Fejérvári Géza m. kir. honvédelmi miniszter is — király ő Felségét képviselendő — le fog menni. Az ünnep egyszersmind Kolozsvár város millenaris ünnepe lesz, s mint ilyen, nagyszabásu előkészületeket igényel. A többek között színházi díszelőadás is lesz, a kolozsvári honvédszínház közreműködésével, a melyen a honvédelmi miniszter is meg fog jelenni.

— **Nagy tüzeset volt Szászsebesen**, hétfőn hajnali egy órakor. — A Baidersdorfer család tulajdonát képező fűrészmalomban és fátelen eddig még ismeretlen okból tűz ütött ki s a telep nagy részét elhamvasztotta. A kár mintegy százezer frt. A szászsebesi tűzoltóknak sürgősen megkeresésére a szomszédos községek tűzoltói is segítségre mentek, városunkból egy teljesen felszerelt fecskendő vitetett ki s több tűzoltó is kivonult.

— **Hirtelen halál.** Helyi lakos özvegy Lénárd Józsefné nővére Szebeni Ferenczné szül. Senkovits Mari Makkóról meglátogatván, e hó 14-én séta közben utóbbit szélütés érvén, az utcán azonnal szörnyet halt és így szállították nővére lakására.

— **Királyfi Pál**, a világjáró amerikai újságíró f. hó 13-ára hirdetett felolvasását nem tartotta meg. Kedvét szegte egy rossz szándékból világgá bocsátott, és hazai lapjaink közül is többek által reprodukált amerikai vádaskodás, mely a rokonszenves fiatal ember népszerűségét a leghitványabb rágalmakkal kívánta tönkre tenni. Mi, kik láttuk Királyfinak eredeti és kétsége nem vonható valódi okmányait, a leghatározottabban kétségbe vonjuk az ellene felhozott csunya förmérvényeket s hisszük, hogy e véleményünket rövid pár nap alatt igazolni fogják a fővárosi lapok is, hova Királyfi reputációjának megvédése céljából azonnal el is utazott.

— **Katonáink hazajöttek.** Sokáig és nehezen nélkülöztük őket. Most már ismét itthon vannak, élénkséget idézván elő nyomasztó csendességünkben. Hétfőn délben érkeztek bába és vonultak végig a főtéren zeneszó mellett. A bevonulást nagyszámú közönség nézte végig.

— **Brassó és az országos tűzoltó szövetség** Az országos magyar tűzoltó szövetség, legutóbb a fővárosban tartott millenniumi gyűlésén elhatározta, hogy a jövő esztendei országos gyűlését Brassóban fogja megtartani.

— **Főúri műkedvelői előadás Hátszegen.** Abból az alkalomból, hogy Hunyad vármegye a napokban tartotta meg a vulkáni és a vaskapui emlékoszlopok leleplezését, Nopcsa Elek báró operai kormánybiztosnak a szacsalí fűzesek közt emelkedő kastélyába már hetekkel előbb élénk készülődés folyt az ünnepi eseményekre. A hátszegi nőegylet, melynek Nopcsa Elek báróné az elnöknője, úgy tervezte, hogy a két ünnepély közötti estén több főúri műkedvelő közreműködésével hangversenyt rendez a vendégek mulattatására. A legnehezebb feladatot, a műsor megállapítását maga a báróné vállalta magára és így az előkészületek a legjobb asztalok közt indultak meg. Szentkereszt György báró főispán vezetése alatt mintegy kétszáz főnyi vendégsereg 5-én este érkezett a fellebbegőzött Hátszegre. A város ki volt világítva és a főtéren büszke diadalkapu várta a berobogó fogatokat. Egy órával később már mindenki együtt volt a Forster-féle mulatóban, melynek egyik sarkában izléses kis színpadot zárt el a lebecsült függöny. Az estét Téglás Gábor nyitotta meg, ki ez alkalommal az Akadémia képviselőjében jelent meg és tetszéssel fogadott előadásban emelte ki azokat az örökké emlékeztető történelmi vonatkozásokat, melyeknek inspirálására állította a vármegye elmúlt idők dicsőségének emlékeit. Nagy figyelemmel hallgatta meg a közönség Kardos Mihályné urnő és Rozinszki Jolán k. a. zongorajátékát. Az ügyes technikával előadott tryitányt erősen megtapsolták. — Erre a nagy-szebeni hangverseny-termékből ismert Riesenberger k. a. lépett az emelvényre és a Donizetti olasz dalaiból énekelt el néhányat ritka tisztaságu, behizelgő hangján. Az Elisire d'amore-t többször ismételné kellett. Azután a nemzeti színház kitűnő művésze Náday Ferencz jelent meg a színpadon. Az ő szokott szeretőreméltó humorával játszta el a Dreyfus Fekete frakkban című monológját. A közönség nem győzte eléggé tapsolni a vendég-művészt. Általános figyelem között énekelt el egy dalos párjelenetet Telek Leonie grófnő és Riesenberger k. a. A grófnőt, ki époly bájos színpadi alak, mint a mily biztos technikával énekel, virágokkal balmazta el e rendezőség. A duettet, melyet a közönség megüjrázott, Láng k. a. zongorá-

játéka kísérte. Rövid szünet után Akonez Lajosné urnő mutatott be egy pár Liszt-féle magyar rapszódia. Az estélyi péce de restancea következett ezután. Tüntető tapsok közt jelent meg a színen Lónyay Margit grófnő, ki Nádayval együtt adta elő az Almási Két év múltán című apróságát. A grófnő, kinek tehetségeit az arisztokrata szalonokban rendezett előadásokról már jól ismeri a fővárosi társaság, ez alkalommal is folytonos tetszésnyilatkozatok közt alakította nem épen könnyű szerepét. A rendezők hatalmas bokrétaival lepték meg az ugyancsak kiváló művésznőt. Az estét táncz fejezte be. A jelen voltak közül többen gratuláltak Nopcsa bárónénak a mulatság sikeréhez, melyből bizonyára őt illeti az oroszlanrész.

— **Tartós szárazság Háromszéken.** Sepsiszent-Györgyről írják: Mig nyugaton a nyár folyamán és közelebből is általános és okadatolt volt a panas az egyre másra következő esőzés, vihar és lehülés miatt: addig Háromszéken az egész nyár s eddigelé szeptember is állandó meleggel és porral kedveskedett. Csak az a baj, hogy nemcsak a kerli vetemények égtek ki, fák levelei zsugorodtak össze, hanem odalett a kukuricza, répa, burgonya is kűnn a mezőkön. Arpa és zab is gyöngébben fizetett, csak a rozs és buza termése önt egy kis vigasztalást az elszomorodó gazdák szívébe. Itt jég ugyan nem járt, de mit ér az, ha a helyett a perzselő nagy szárazság látogatott meg?!

— **Vidéki színészet.** Deák Péter a délvideki színházak igazgatója társulatával Nagy-Enyed városában tartózkodik és elég szép közönség előtt tartja előadásait. Ott léte óta színre kerültek: Gyermek asszony, Goldstein Számi, Brankovics György, Fatnicza. Társulatának jobb erői: Deákné Vlad Gizella, Zoltán Olga, Arkosi Vilma, Balogh István és Gyárfás Ödön.

— **Másodvirágzás.** Nagy-Enyed város kertjeiben és szőlőiben a gyümölcsfák és szőlőtőkék a nem rég volt jégeses daczára másodszori virágzásnak indulnak.

— **Lóverseny Marosvásárhelyt.** A Marosvásárhelyi versenyegylet és urlovas szövetség mint minden évben úgy az idén is rendez lóversenyeket. A versenyre, mely f. hó 20-án veszi kezdetét f. hó 9-én volt a nevezések zárata, melyek számából és minőségéből következtetve, a verseny igen érdekesnek ígérkezik. A 20-iki verseny futamból áll. Lesz megnyitó verseny, választmányi díj, gátverseny, hőlgyek díja nagy akadályverseny és végül egy félvérek akadályversenye.

A csemege szőlő.

— Értékesítése, csomagolása, szállítása. —

Rekonstruált szőlőszetünk egyik speciálitása a csemege szőlő-termelés. Különösen a homoki szőlőkben divatozik annak termelése örvedetes módon, mint a „Bor. L.” írják. A finomabb csemege szőlőt ugy hazánkban, mint a külföldön, főleg Ausztriában, Galicziában, Németországban igen könnyen és jól lehet értékesíteni. A múlt esztendőben például a budapesti csemegekereskedők a Chasselast szívesen vitték 30—35 krajczárjával, sőt a szezon elején és utolján 40 krajczárért is. A külföldi kereskedők többet is megadtak a szőlőért.

Tekintve, hogy a leglédszabb borszőlőből, a legjobb szerkezetű borsajtó mellett is legfeljebb 70 százalék színmust nyerhetők, tehát a 30 krajczárjával értékesített szőlő annyit jelent mintha a must hektoliterjét legalább 40 forintjával adtuk volna el és mellette az az előny is meg van, hogy a sajtolással, erjesztéssel nem kell vesződnünk, edényeikről, pinczéről, erjesztőkamaráról nem kell gondoskodnunk s a mi fő, hamar pénzt látunk termésünk után: a csemege szőlőtermelés jó üzlet. Attól ne féljünk, hogy csemege szőlőben valaha tultermelés áll be. Maga Budapest, hallhatatlan mennyiségben fogyasztja ezt a legjobb és legegészségesebb gyümölcsöt és fogyasztana még tizszer annyit, ha volna.

Külföldre alig exportálunk valamit, pedig ott készséges vevőre találunk. Aztán remélhetőleg nem sokára egy új piacunk is lesz: Oroszország, mely addig a roppant magas beviteli vám miatt nem vásárolhatta szőlőnket; de, a mint tudjuk, már megindult a tárgyalás az orosz beviteli vámlaszállítása iránt.

Legkapósabb csemege szőlőfajták a Chasselastok, a Ch. rouge, Bh. blanc croquant, Pasatutti, továbbá a Muskotályok.

Jókoribb eladásra a Chasselast, későbbire a Muskotályt termeljük. A Muskotályért 5—10 krajczárral többet fizetnek, nem azért, mintha ez jobb volna a Chasselastnál, de mert mire ez megéri, a kistermelőknek piacra hordott szőlője elfogy, a fogyasztók ekkor egészen a csemege fajtákra vannak utalva.

Legdrágább a szőlő érés elején és szüret után. Ezért vagy arra kell törekedni, hogy jókor hozzuk piacra a szőlőt, vagy később szüret után. A közbeeső időben a nem direkt csemege szőlőt termelők foglalkoznak a tért.

Az expedícióra szánt szőlő teljesen hibátlan, ép fürtei s ne tulságos érett legyen. Az ilyen szőlő gondos csomagolás mellett a legtovábbi piacra úgy érkezik meg, hogy még hamva is rajta van.

A kereskedők jobban szeretik az apró, ritkás és

nem túltömött fűrtöket, mert az ilyen könnyebben kimeríthető és a ritka fűrt izléseesebb csemege.

Csomagolni legjobb olyan kosárba, melybe öt kiló fér és amelyik inkább lapos, mint magas. Az ilyen kosárba kevésbé tördök a szőlő és a kisebb kosarakat azért is szeret a kereskedő, mert a vevő meglátva a kinyitott apró kosarakból mosolygó fűrtöket, szívesen megveszi az egészet, mert magával viheti és hamarosan elfogyasztható lévén, elrakása, a különben is szűk s az éléskamarát nem ritkán nélkülöző városi lakásokban, gondot nem okoz.

Ilyen öt kilós szőlőskosarak jutányos árért kaphatók a legtöbb fegyházban, ahol rabokkal készítetik.

Az elküldésre szánt csemege szőlőt óvatosan szedjük, hogy meg ne sérüljön. Leszedve a kosárba rakásnál a törött rothadt szemeket ollóval csipkedjük ki, mert ezek az egészet benedvesítve, a szállítás alatt a szőlő elromolhatik.

A fűrtök szárait ollóval lehető rövidre vágjuk, mert a kiálló kocsányok a szállítás alatt megsértegetik a szemet.

Harmatos, esős időben ne szedjük a szőlőt, mert a nedves csomagolt szőlő hamar megromlik.

A csomagolás kövekezőképpen eszközözlendő: előre elkészítjük a kosarakat, melyek fenekére egy kevés fagyapotot teszünk, hogy ruganyos alja legyen a szőlőnek. Erre két három iv puha, ugynevezett csomagoló selyem papírt borítunk, úgy, hogy a papír vége a kosár felső szélén annyira felálljon, hogy vele a fűrtökkel megtelt kosár teljesen beborítható legyen.

Erre a kosarat, közben gyöngén rázogatva, meg rakjuk annyira, hogy a fűrtök a kosártető domborulatát is kitöltsék, sőt egy kissé meg is szorúlnak. Azután ráhajtuk a papír kiálló széléit, erre megint egy kis maréknyi fagyapotot helyezünk, hogy a tető leszorítsa bár, de ne törje s ugyszólván az egész szőlőnek ruganyos ágya legyen. Végül a kosártetőt spárgával vagy raffiával levarrjuk, egy rá erősített kemény papírszeletre számot és betűjelt, vagy teljes címet írunk. Vasuti szállításhoz elég egy szám és a címzett vagy küldő kezdetű betű; postán azonban a teljes cím kiírását kívánják.

Tapasztalásom szerint a vasuton, gyorsszállítványképpen expedált szőlő sokkal épebben érkezik rendeltetési helyére, mint a postán való küldéssel. Ennek oka az, hogy a vasuton kevesebbszer rakják ide-oda s a vasuti igazgatóságok közlegeiket szigorúan szokták figyelmeztetni a szőlőküldeményekkel való óvatos bánásra.

R o m b a y D e z s ő.

Iparosok kongresszusa.

A kongresszus tárgyalásainak folyamán a következő jelentősebb határozatok hozattak:

Iparosok nyugdíj-ügye.

Edvi Illés László, aradi kamarai titkár lelkes szavakban az ipartestületi kötelekben álló iparosok nyugdíj-ügyéről beszélt. Határozati javaslat a így szól: „Mondja ki a kongresszus, hogy az ipartestületi országos nyugdíjintézetet megalakítja s a bemutatott alapszabályokat elyben elfogadja s egy kilencztagnu ideiglenes igazgatóságot megválaszt, melynek feladata a nyugdíjintézetnek országszerte szervezése, alakuló közgyűlés előkészítése, vezetése és az alapszabályoknak jóváhagyás végett illetékes helyre felterjesztése. „A nagy szakértelemmel indokolt határozati javaslat több oldalról különböző irányban felszólalást vont maga után, de végre a kongresszus egyhangulag elfogadta a határozati javaslatot.

Iparosok képviselete a törvényhozásban.

Bobula János orsz. gyűlési képviselő határozati javaslatot nyújt be, mely az iparos érdekek képviseletéről a törvényhozásban szól. Az iparosokat okolja azért, hogy az iparosok a képviselőházban oly kevésé vannak képviselve. — Határozati javaslatában kimondatni kéri, hogy az országos iparos gyűlés országos érdekek nyilvánítja ki a magyar iparnak a törvényhozásban való hathatósabb képviseletét, mint az jelenleg van; hogy ennek folytán minden illetékes tényezővel érintkezésbe lép e cél elérésére s ebből kifolyólag megbizsa a központi bizottságot az azonnali kellő lépések megtételére és egyuttal utasítja az elnökséget, hogy eljárásáról az értesítést kellő módon tegye közzé s különösen az érdekelt iparosköröket tájékoztassa. Az indítványt egyhangulag, minden felszólalás nélkül elfogadták.

Ipari szakoktatás.

Ivánkovits János, cz. püspök, kultuszminiszteriumi tanácsos az ipari szakoktatásból nagyszabásu előadást tartott. Lelkesedéssel beszélt a hallgatóság általános

figyelme és táposló helyeslése kíséretében az ipari szak-
oktatás szükségességéről, az iparos-tanoncokkal való
hánasmódról, azok kiképzéséről, hogy azokból támadjanak
a Magyarországot fentartó iparosság erős oszlopai. Hatá-
rozati javaslata tárgyában így szól:

A különféle ipariskolát egymással összefüggésbe
hozzák oly módon, hogy a kiválóbb képességű tanu-
lóknak alkalmuk legyen a magasabb ipari szakképzett-
séget megszerezni. E célból a középiskolák és szak-
iskolák az ipari pályától el ne vonassanak; a tanonc-
iskolák tanterve vételessék revízió alá a tanonciskolákban
az előadások nappali időben tartassanak, a tanítás
teljesen díjtalan legyen.

A javaslatot elfogadták.

Az ipari szövetkezetek.

Smollényi Nándor (Szeged) rövid indoklás után a
következő javaslatot terjesztette elé:

Mondja ki a kongresszus, I. hogy a kisiparosok
hitelügyének rendezése iparszövetkezetek létesítését
szükségesnek tartja. II. A szükséghez mérten első sor-
ban hitel-, másodsorban pedig nyersanyag beszerző és
elárúsító raktár szövetkezetek állítandók fel. III. A kis-
iparosok szövetkezetének szervezése a közvetlenül ille-
ketékes ipartestülletek feladata és kötelessége. IV. A
szövetkezeteknek olcsó tőkére lévén szükségük, ilyen az
ország, közgazdasági vagy más közalapból, kormányható-
sági uton engedélyezendő. A kölcsön bizonyos ideig
kamatmentes, később legfeljebb 4 százalékos kamatu
legyen. V. Az ipari szövetkezetek szervezésére és köl-
csönrel valló ellátásra, valamint megfelelő ellenőrzésre
egy, a kormány felügyelete alatt álló központi hitelin-
tézet szervezendő; esetleg egy ily célú már fűnálló
központi hitelintézet bizandó meg a munkálatokkal. VI.
Az ipari szövetkezetek részére — legyenek azok
bár hitel-, nyersanyag-beszerző, vagy elárúsító raktár-
szövetkezetek, — kormányrendeletileg biztosítandó az
ipartörvényben is érintett adómentesség, föltéve, hogy
a szövetkezeteknek egyedül iparostagjai vannak. VII. A
tűnt elfogadott irányelvek alapján az ipari szövetkeze-
tek ügyében felirat intéztessék a kereskedelmiügyi mi-
niszter urhoz, melynek elkészítésével a hazai ipartestü-
letek központi bizottsága bizandó meg a már fennálló
ipari szövetkezetek meghallgatásával.

Madary Gábor, a kongresszus alelnöke az előadó
javaslatához kiegészítésként a a következő indítvány ter-
jeszti elő elfogadás végett.

1. Mondja ki a kongresszus, hogy az iparszö-
vetkezetek alapítása, illetőleg a már létező szövetkeze-
teknek is helyes elvek szerinti szervezése és támoga-
tása, azok üzleti kezelésének ellenőrzése, azok felügye-
lete és vezetésükre szerzendő befolyás, érdekeik kellő
képviselete és ezen szövetkezeteknek a szükséges olcsó
üzleti tőkével való ellátása céljából szövetkezeti alapon
egy oly önálló két osztályból álló központi intézet ala-
pitandó, mely távol minden oly elemektől, melyek a
kisiparral ellentétbe jöhetnének, egyedül a kisipart
támogató szövetkezetek morális és materiális érdekeinek
támogatására, előmozdítására és fejlesztésére szolgál.

2. Ezen központ államsegélyvel, nemkülönben
társadalmi uton, üzletrészek jegyzése illetve teljes le-
fizetése által az egyes már létező szövetkezetek és ipar-
testületek támogatásával alapítandó olyképpen, hogy az
állam által előlegezendő összegek a központnak tíz
évre kamatmentesen megtagyandók és ugyanennyi idő
alatt visszafizetendőek.

3. A hazai kisiparosok hitelügyének és segélye-
zésének országos rendezése érdekében ezen nagygyűlés
kiküld egy bizottságot, mely érintkezésbe lépne a ha-
zai ipartestülletekkel és már működésben levő iparszö-
vetkezetekkel, nemkülönben a hazai szövetkezési ügy
terén már működő és e célra felkért férfakkal, ne-
vezetesen az önállóan működő hitelszövetkezetek or-
szágos értekezletének intéző bizottságával; az ekként
megalakult bizottság köteles leendő záros határidő alatt
egy a nagygyűlés határozataiban fognak elveknél
megfelelő, a kereskedelmi miniszteriumhoz intézendő
emlékiratot megszerkeszteni és annak illetékes helyen
való átnyújtásáról gondoskodni.

A nagygyűlés az előadó javaslatát Madary in-
dítványával együtt elfogadja.

(Vége köv.)

Nyilttér*)

Henneberg-selyem

csakis akkor va-
lódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete,
fehér és színes 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként —
sima, csikos, kockázott, mintázott, damasztot s. a. t.
(mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázat-
ban) sat. megrendelt áru postabér és vámmentesen
a házhoz szállítva és mintákat postafordultával
küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvar szállító)
selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett
levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg
ragasztandó Magyar nyelven írt megrendelések
pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelőséget
nem vállal el a szerk.

443—1896 szám bir. végr.

129 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.
cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a
gyulafehérvári kir. járásbíró 7146/1896 polg. számú
végzése által gyulafehérvári Dr. Gál Béla ügyvéd által
képviseelt gróf Kun István végrehajtató javára szarak-
szói Baresay Jánosné ellen 328 frt 50 kr. tőke, ennek
1894 év Julius hó 6-ik napjától számítandó 6% kama-
tai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig el-
rendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság XII/9
1895 lefoglalt és 1583 frt becsértékkel bíró a fenni tőke
s járulékaikért felülfoglalás képen lefoglalt még pedig
112 frt 25 kr. hátralék tőke, a megítélt 6% kamatok,
az árverés kifizetésével felmerült s még felmerülhet
költségeknek behajtása végett többféle házi butorok,
sertések, szarvasmarhák, gazdasági eszközök és 120
liter veder tavalyi jó minőségű borból álló ingóságok
nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7087—1896. p. sz. kiküldést
rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Szarakszón
alperes Baresay Jánosné lakásánál leendő eszközölésére
1896-ik év szeptember hó 23-ik napjának
délután 9 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni
szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatauk meg,
hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. év
LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek
becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő in-
góságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző
kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket
az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnél vagy írás-
ban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel kü-
lönben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynél a bi-
rósi tábláján történt kifüggesztését követő naptól
számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi
LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1896-ik évi szeptember
hó 7-ik napján.

Cs. a L. z. ár. kir. bírósági végrehajtó.

410—1896 szám.

130 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.
cz. 102 §-a értelmében ezennel közli, hogy a
gyulafehérvári kir. járásbíró 5189, 1559/896 szá-
mu végzése által Oszlányi Dr. Hladnyi János végrehajtató
javára Demoder Dénes gyógyszerártulajdonos ellen 949
frt 68 kr. tőke, ennek 1893 év Január hó 1-ső nap-
jától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes jár-
ulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végre-
hajtás alkalmával bíróság le és felüli lefoglalt és
1809 frt. 30 krra becsült itteni Tormay Gyula gyógy-
szerész haszonbérli által a várbeli tenn megnevezett
alperes tulajdonát képező gyógyszerárért évente 600
frt. haszonbér; nemkülönben a gyógyszerárban talál-
tató különféle állványok, fa üveges szekrények, fa és
üveg edények, gyógyszeresek, fapiksiszek, egy öntött
vabsól való prés, kémszer eszközök, asztalok, mérlegek
és egyéb való edények stbből álló ingóságok nyil-
vános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6744—1896 sz. kiküldést rendelő
végzés folytán helyszínén vagyis Gy. Fehérvárt a vár-
béli Tormay féle gyógyszerártnál Jerikó-téle lakház
előtt leendő eszközölésére **1896-ik év szeptember
hó 23-ik napjának** délután 10 órája határidőül
kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly
megjegyzéssel hivatauk meg, hogy az érintett ingósá-
gok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a
értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el-
adatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő

ingóságok vételárából a végrehajtató követelését meg-
előző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi beje-
lentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnél
vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni
mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynél a bi-
rósi tábláján történt kifüggesztését követő naptól
számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi
LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő.

Kelt Gy. Fehérvárt, 1896-ik év szept. hó 4-ik napján.
Hajós István kir. bírósági végrehajtó.

Egy teljesen jó karban levő használt

ZONGORA

olcsó áron eladó

a (várbán) Fogarasy Mihály-utca 17. sz. a.

SCHICHT-féle

szin-szappan

törvényileg be-
jegyzett
VÉDJEGY

igen jól kiszáradt, kitűnően tisztít

felette takarékos a használatban

garantált tiszta és ártalmatlan a fehérne-
műnek és kéznek, egyáltalában a legjobb az
összes szin-szappanok közül.

Senki sem fog egy kísérletet megbánni

Kapható Misselbacher J. B.-nél.

Jelzálog kölcsönök

földbirtokra 3½%, házakra 4½%,

másnemű ingatlanokra 5% mellett **legma-**

gasabb összegekben ajánljuk. E kölcsönök

konvertálásuknál bélyeg és illetékmentességet

élveznek. **Erdő kihasználások, birtok**

parcellázások átvétele. Birtokok szö-

vetkezeteknek lefizetési tartamra

eladatnak.

MAGYAR LLOYD

közgazdasági vállalat

Budapest Király utca 70.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a mélyen tisztelt egyházak és a művelt közönséggel tudat-
ni, hogy

Orgonaműépítő és hangszer üzletemet

Brassóból Kézdivásárhelyre tettem át.

Midőn ezt tudatom, egyszersmind vagyok bátor értesíteni, hogy üzletemben
az újkor vívmányai szerint készítek **orgonákat** 4 változattól feljebb 100 vál-
tozatig a legujabb beosztás szerint, a legszebb stílusban és a legkellemesebb tar-
tós hangolással; továbbá elfogadok **oltárok, szószékek** készítését, festését és
aranyozását; **harmonium, zongora, cimbalom** készítését, javítását és
hangolását.

Megkeresések a gyulafehérvári püsp. irodába is intézhetők, hol azok szíves-
ségből rendeltetésük helyére juttatnak.

Tisztelettel

KLINK SANDOR,
orgonaműépítész.

3—3.

Nyomatott Papp Gy. Gyulafehérvárt.